

Nr 128

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316); given Stockholms slott den 21 mars 1958.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316).

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås vissa ändringar i tulltaxeförordningen, sammanhängande med det förslag till ny tulltaxa, som framlagts i proposition 1958: 90.

Ändringarna innebär i huvudsak, att några enligt den nya taxan obehövlige eller med densamma oförenliga föreskrifter uteslutes, att särskilda bestämmelser införes för vissa speciella varukategorier samt att reglerna för beräkning av varors tullpliktiga vikt och värde ändras i några hänseenden.

Förslag

till

förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316)

Härigenom förordnas, att 2, 3 och 4 §§ tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, samt att i samma förordning skall införas en ny paragraf, betecknad 10 a §, av nedan angiven lydelse.

2 §.

1 mom. På villkor som Konungen äger bestämma åtnjutes befrielse från tull för:

a) ämnen (enkla kemikalier och droger) vilka endast eller i huvudsakligaste mån finna användning såsom läkemedel eller för tillredning av läkemedel;

b) varor vilka äro avsedda att användas uteslutande som material för tillverkning av läkemedel, hänförliga till tulltaxenr 30.03, eller av ämnen som avses under a) här ovan;

c) varor vilka äro avsedda att användas uteslutande såsom vulkningsacceleratorer eller antioxidanter för gummiindustrien eller såsom tillsats till mineraloljor för motverkande av knackning, oxidation, korrosion eller hartsbildning, för reglering av viskositeten eller för andra liknande ändamål;

d) garn, bind- och segelgarn, tågvirke och linor vilka äro avsedda att användas uteslutande för tillverkning av fisknät; samt

e) delar, tillbehör och material vilka av lufttrafikföretag eller andra flygplansägare införas för att användas uteslutande för ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning av luftfartyg.

2 mom. På villkor som Konungen äger bestämma må delar och tillbehör ävensom material av gummi, textilvara eller glas för tillverkning av bilar, med undantag av ringar och övriga varor hänförliga till tulltaxenr 40.11, införas mot en tull av 12 % av värdet.

3 §.

Tull som utgår efter varas vikt skall, där ej i fråga om visst varuslag är annorlunda stadgat, beräknas efter varans nettovikt.

4 §.

Där tull skall utgå i förhållande till varas värde, beräknas detta för oskadad vara lika med det för varan vid försäljning till Sverige gällande marknadspriset å inköpsorten vid tiden för inköpet eller, i fråga om ej inköpt vara, å avsändningsorten vid tiden för avsändningen, med tillägg av emballagekostnad jämte frakt, försäkringspremier och annan å varan nedlagd kostnad, intill dess varan anlänt, därest den inkommit med fartyg eller luftfartyg, till ort, dit den är bestämd eller varest den för vidare befordran till

¹ Senaste lydelse av 4 § se 1940: 279.

bestämmelseorten lossas ur fartyget eller luftfartyget, eller, därest den inkommit på annat sätt, till gränsort inom tullområdet. Det åligger varuhavaren att uppgiva och, såvitt ske kan, styrka de belopp, vilka sålunda tillhoppa skola anses utgöra oskadad varas värde.

Fullgör ej — — — normal handelsvinst.

Kan i — — — värdera varan.

Närmare bestämmelser angående beräkning och styrkande av oskadad varas värde ävensom angående varas besiktning och värdering meddelas av Konungen.

I den — — — Konungen bestämmer.

10 a §.

Tull skall i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts till förtullning, påföras i jämna kronor, så att överskjutande öretal bortfaller.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1959.

Bestämmelserna i 2 § 1 mom. vid a) och b) skola under tiden till och med den 31 december 1960 icke äga tillämpning å penicillin samt salter och andra derivat därav, ej heller å varor vilka äro avsedda att användas uteslutande som material för tillverkning av nämnda produkter.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
21 mars 1958.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, KJELLIN, JOHANSSON.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om *vissa ändringar i tulltaxeförordningen* och anför därvid följande.

I propositionen nr 90 till 1958 års riksdag har framlagts förslag till ny tulltaxa. Antages detta förslag av riksdagen, aktualiseras vissa ändringar i tulltaxeförordningens bestämmelser om tullvärdeberäkning, tullfrihet i vissa fall m. m. I propositionen anmälde jag min avsikt att i annat sammanhang framlägga förslag till dessa ändringar i tulltaxeförordningen. Jag anhåller nu att få upptaga nämnda fråga till behandling.

Innan jag går in på de särskilda bestämmelserna, får jag erinra om att 1952 års tulltaxekommitté i sitt betänkande med förslag till tulltaxa (SOU 1956: 14—16) föreslagit ändring av vissa bestämmelser i tulltaxeförordningen. Kommittén har sedermera slutfört sitt arbete genom att framlägga förslag till helt ny tulltaxeförordning (SOU 1956: 60). Detta betänkande har remissbehandlats. Med hänsyn till att åtskilliga där behandlade spörsmål är eller kan väntas bli föremål för vidare utredning inom det nordiska ekonomiska samarbetsutskottet, torde frågan om en mera fullständig revision av tulltaxeförordningen få upptagas i ett senare sammanhang. I enlighet härmed bör nu endast sådana ändringar genomföras som äger mera omedelbart samband med den nya taxan. Det förslag som jag nu framlägger får därför ungefär samma omfattning som kommitténs tidigare förslag, och det är väsentligen utarbetat på grundval därav.

Vissa föreskrifter rörande tillämpningen av taxan

Nuvarande 2 § tulltaxeförordningen innehåller vissa föreskrifter rörande tillämpningen av tulltaxan, exempelvis regler för tulltaxeringen av blandningar eller sammansatta varor. Dessa bestämmelser motsvaras delvis av de allmänna regler för tulltaxans tillämpning, vilka inleder den nya tulltaxan

och utgör en del av den internationella nomenklatur som använts i taxan. I övrigt regleras spörsmål av denna art genom rubriker och anmärkningar i själva taxan. Ett bibehållande av här åsyftade föreskrifter i tulltaxeförordningen är således icke förenligt med den nya tulltaxan, och tulltaxekommittén har i det preliminära förslag som framlades i kommitténs betänkande angående tulltaxan uteslutit hela den nuvarande paragrafen.

Ingressen till denna paragraf innefattar även en allmän föreskrift om att varor skall tulltaxeras i det skick vari de inkommer. Generaltullstyrelsen har i sitt yttrande över nyssnämnda betänkande framhållit, att detta torde få anses vara en ganska självklar princip men att det i vissa fall varit av betydelse att kunna hänvisa till en uttrycklig bestämmelse i ämnet. Behovet av att bibehålla ett stadgande av ifrågavarande innebörd borde enligt styrelsens uppfattning övervägas i samband med behandlingen av det slutliga författningsförslaget.

Tulltaxekommitténs slutliga förslag överensstämmer i nu berörda hänseende helt med det preliminära förslaget. Även det slutliga förslaget saknar således motsvarighet till ifrågavarande bestämmelse. Kommittén framhåller härom följande.

Avsaknaden i kommitténs förslag av motsvarighet till denna föreskrift betyder icke ett frångående av ifrågavarande princip, utan det får anses ligga i sakens natur att varans beskaffenhet vid importen i normala fall blir avgörande för tulltaxeringen utan att särskild föreskrift därom behöver utfärdas, men fall kan inträffa då en strikt tillämpning av denna princip skulle leda till uppenbart orimliga konsekvenser. Kommittén har härvid särskilt tänkt på sådana fall som t. ex. att varor förtyngts genom vattendränkning under transporten. Förtullningen bör i dylika fall kunna ske efter varans normala beskaffenhet. Kommittén har genom slopande av den kategoriska regeln om varors tulltaxering i det skick vari de inkommer velat bereda visst utrymme för av omständigheterna påkallade undantag från den ifrågavarande principen men förutsätter såsom ovan anförts att denna utan särskilt stadgande även i fortsättningen normalt kommer i tillämpning.

Departementschefen. Enligt vad som framgår av det förut anförda bör de i nuvarande 2 § förekommande särskilda bestämmelserna rörande tillämpningen av tulltaxan upphöra att gälla i och med att den nya tulltaxan träder i kraft. Jag biträder även vad kommittén anfört beträffande den allmänna regeln att varor skall tulltaxeras i det skick vari de inkommer. I enlighet härmed föreslår jag att det nuvarande innehållet i ifrågavarande paragraf uteslutes ur tulltaxeförordningen. Såsom närmare framgår av det följande torde under 2 § i stället kunna införas vissa nya bestämmelser avseende speciella varukategorier.

Speciella bestämmelser för vissa varukategorier

I den nuvarande tulltaxan finns i en del fall bestämmelser av innebörd att varor på grund av viss användning skall behandlas annorlunda än som eljest är stadgat för varor av ifrågavarande slag.

Tulltaxekommittén har vid sitt arbete med revision av tulltaxan konstaterat att det alltjämt finns behov av sådana bestämmelser. I den mån bestämmelserna hänför sig till enstaka positioner i taxan, har de utformats såsom underrubriker av respektive tulltaxenummer. Det förekommer emellertid ofta att bestämmelserna så att säga skär igenom klassificeringen enligt den nya nomenklaturen och därför icke kan anknytas till bestämda rubriker i taxan. Enligt kommitténs förslag skulle sådana bestämmelser upptagas i en särskild paragraf i tulltaxeförordningen.

Till de varuslag, för vilka behov av en dylik bestämmelse ansetts föreligga, hör bl. a. l ä k e m e d e l.

Tulltaxekommittén framhåller, att nuvarande tulltaxa upptager apoteksvaror i en särskild rubrik, vid vilken med visst undantag är föreskriven tullfrihet, men att den nya nomenklaturen saknar motsvarighet därtill beträffande vad som i apoteksvarustadgan kallas »ämnen (enkla kemikalier och droger)». Detta betyder att ifrågavarande ämnen kan bli hänförliga till en mångfald olika rubriker i den nya taxan, vid vilka i många fall tull kan komma att föreskrivas med hänsyn till övriga dit hänförliga produkter. Kommittén anser emellertid, att tullfriheten bör bibehållas för här avsedda ämnen och har därför föreslagit införande av en generell bestämmelse med sådan innebörd. Härvid har dock undantag gjorts dels för penicillin samt salter och andra derivat därav, vilka produkter för närvarande är tullbelagda, dels för acetylsalicylsyra, som enligt kommitténs förslag skulle beläggas med tull.

Kommitténs förslag har i sak icke föranlett någon erinran från *remissinstansernas* sida.

Även i fråga om varor för tillverkning av läkemedel anses behov föreligga av en särskild bestämmelse om tullfrihet.

Tulltaxekommittén framhåller, att tullfriheten för läkemedel medför, att produktionen av dylika varor får ett negativt tullskydd, därest man vid tillverkningen använder tullbelagda råvaror. För att komma till rätta med detta missförhållande har man tidigare diskuterat i huvudsak två olika utvägar. Den ena är att vid införseln medgiva tullfrihet för alla varor, som enligt avlämnade intyg är avsedda för tillverkning av läkemedel. Den andra är att i tulltaxan uppräknade de varuslag, som uteslutande eller i huvudsakligaste mån användes för ifrågavarande ändamål, och föreskriva tullfrihet för dessa uppräknade produkter. Vid 1939 års riksdag löstes frågan enligt det senare alternativet, och en särskild rubrik infördes i tulltaxan, upptagande ett 40-tal läkemedelsråvaror utan tull. Anledningen till att man

valde denna utväg synes närmast ha varit befarade kontrollsvårigheter vid intygsförfarandet. Kommittén anser att den lösning frågan sålunda erhållit icke är helt idealisk, i det att dels nytillkommande läkemedelsråvaror icke utan ändring i tulltaxan kommer i åtnjutande av tullfriheten, dels tullfrihet medgives även då detta icke kan anses motiverat med hänsyn till varans användning. Å andra sidan anser kommittén, att betänkligheterna mot intygsförfarandet icke helt saknar fog. Kommittén har för sin del kommit till den uppfattningen, att den lämpligaste lösningen skulle vara att medgiva tullfrihet för alla slag av råvaror, men icke mot intyg vid importen utan genom någon form av förenklat restitutionsförfarande, sedan varorna verkligen använts vid läkemedelstillverkningen. I överensstämmelse härmed har kommittén föreslagit att i tulltaxeförordningen intages en bestämmelse som möjliggör en sådan anordning. Förslaget har dock formulerats så att Kungl. Maj:t även skulle äga möjlighet att föreskriva intygsförfarande vid importen.

Medicinalstyrelsen tillstyrker kommitténs förslag men ifrågasätter om icke bestämmelsen borde omfatta även varor, som visas ha använts vid tillverkning av röntgenkontrast och diagnostiska reagenser.

Läkemedelsindustriföreningen framhåller, att det icke är fullt klart om kommittén med sitt förslag endast avsett råvaror i egentlig mening eller även emballage och sådana särskilda hjälpmedel som exempelvis filtermedel. Enligt föreningens uppfattning bör även varor av sistnämnda slag inbegripas under anordningen i fråga. Vad beträffar restitutionsförfarandets praktiska utformning framhåller föreningen, att det bör göras så enkelt och formfritt som möjligt.

Sveriges kemiska industrikontor föreslår, att bestämmelserna utvidgas till att omfatta även råvaror avsedda att användas vid tillverkning av tullfria organiska kemikalier.

Tullfrihet anses vidare böra stadgas även i fråga om varor för vissa tekniska användningsområden.

Tulltaxekommittén framhåller, att enligt gällande taxa tull i allmänhet icke utgår för kemikalier (med undantag av hexametylentetramin), som är avsedda uteslutande för användning såsom acceleratorer eller antioxidationsmedel inom gummivaruindustrin eller såsom inhibitorer, knackskyddsmedel eller tillsatsmedel med annan, liknande uppgift vid industriell beredning av mineraloljor. I förslaget till ny tulltaxa är beredda preparat för ifrågavarande ändamål särskilt upptagna med tullfrihet, medan isolerade kemiska föreningar för samma ändamål hänföres till en mångfald olika rubriker inom kap. 29 och i allmänhet skulle bli belagda med tull. Kommittén anser, att tullfrihet bör gälla för samtliga här avsedda produkter. Något undantag för hexametylentetramin finner kommittén icke erforderligt, då detta varuslag numera knappast användes för ifrågavarande ändamål.

Sveriges kemiska industrikontor framhåller att flera av de svenska före-

tag, som är inriktade på organisk-kemiska tillverkningar, gjort invändningar mot den av kemikontoret på sin tid tillstyrkta anordning, varigenom tillsatsmedel till mineraloljor skulle kunna importeras tullfritt. Enligt kemikontorets uppfattning har denna tullfrihet kommit att få långt större räckvidd än vad man tidigare kunnat förutse. Kemikontoret anser sig icke nu kunna framkomma med förslag om upphävande av rådande tullfrihet. Det anser emellertid att frågan skulle komma i ett helt annat läge, om smörjoljorna blev tullbelagda, och yrkar därför, att om så skulle bli fallet, den här avsedda bestämmelsen upphäves. I fråga om vulkaniseringsacceleratorer och antioxidationsmedel för gummiindustrin uttalar kemikontoret, att det icke nu vill föreslå någon ändring av kommitténs förslag.

Smörjoljecentralen föreslår, att tullfriheten utsträcker till att omfatta även varor som är avsedda att användas såsom emulgeringsmedel för mineraloljor eller tillsatsmedel vid smörjfettstillverkning. Såsom skäl härför anföres, att färdiga emulgerbara oljor enligt kommitténs förslag skulle bli tullfria och att det föreslagna tullskyddet för smörjfettstillverkningen skulle i hög grad motverkas av tullen på tillsatsmedel för denna tillverkning.

En annan varugrupp för vilken bestämmelse om tullfrihet ansetts påkallad utgöres av *viss flygmateriel*.

Enligt gällande tulltaxa är delar till luftfartyg (andra än helikoptrar) i princip belagda med tull (av varierande storlek), men genom stadganden om flygindustrirestitution kan idkare av verkstadsrörelse ävensom flygplansägare i praktiken åtnjuta tullfrihet för delar till sådana luftfartyg som är tullfria. För vissa trafikföretag med regelbunden trafik tillämpas en förenklad anordning, i det att tullfrihet medges enligt en särskild rubrik i tulltaxan under iakttagande av vissa kontrollföreskrifter. Flygindustrirestitutionen såväl som den särskilda rubriken för trafikföretag med regelbunden trafik avser även särskilt nämnda delar (t. ex. motordelar) samt tillbehör och material.

Tulltaxekommittén har i sitt förslag upptagit alla luftfartyg med tullfrihet och föreslagit motsvarande utvidgning av möjligheterna till tullfrihet för delar, tillbehör och material till luftfartyg. I fråga om ej särskilt nämnda delar anses detta böra åstadkommas genom att tullfrihet stadgas vid tulltaxenr 88.03. Beträffande särskilt nämnda delar samt tillbehör och material anser kommittén, att det ligger närmast till hands att såväl stadgandena om flygindustrirestitution som bestämmelserna om import för trafikföretag med regelbunden trafik anpassas så att de blir tillämpliga oavsett storleken av luftfartygen. Sistnämnda bestämmelser kan dock icke såsom för närvarande anknytas till någon särskild rubrik i taxan, utan de bör enligt kommittén upptagas i tulltaxeförordningen. Det bör emellertid enligt kommitténs uppfattning övervägas huruvida icke detta stadgande bör utvidgas så att det även täcker de fall, som avses i bestämmelserna om flygindustrirestitution.

Generaltullstyrelsen framhåller beträffande den av kommittén väckta frå-

gan angående omläggning av systemet med flygindustrirestitution till tullfrihet att, därest statsmakterna skulle finna en sådan omläggning böra genomföras, detta torde kunna ske genom en mera generell avfattning av nu ifrågavarande bestämmelser, innebärande att tullfrihet skulle medgivnas för delar, tillbehör och material vilka av lufttrafikföretag, flygplansägare eller idkare av verkstadsrörelse införes för att användas uteslutande för byggnad, ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning av luftfartyg. Härtill lägges, att styrelsen överväger att i förenklingssyfte i viss mån ersätta det nuvarande varvsindustrirestitutionsinstitutet med tullfrihet. Bestämmelserna om en dylik tullfrihet bör utformas på ett sådant sätt att tullfriheten i materiellt hänseende kommer att motsvara varvsindustrirestitutionen. Styrelsen anser vissa skäl tala för att bestämmelserna om tullfrihet för varvsmateriel och bestämmelserna om tullfrihet för sådan flygmateriel som införes av annan än lufttrafikföretag utformas likformigt och förordar därför, att frågan om tullfrihet för flygmateriel i fall som sist sagts får anstå tills frågan om tullfrihet för varvsmateriel upptages till behandling.

Luftfartsstyrelsen föreslår att ifrågavarande bestämmelse utformas som ett generellt stadgande om tullfrihet för delar, tillbehör och material till luftfartyg eller att tullfrihet stadgas för artiklar av nämnda slag, vilka av lufttrafikföretag och flygplansägare är avsedda att användas för reparation, inredning eller utrustning av luftfartyg eller i flygutbildningssyfte.

I detta sammanhang bör även uppmärksammas frågan om tullfrihet beträffande garn för tillverkning av fisknät.

Efter införandet år 1955 av särskild tullavgift för bl. a. vissa textilvaror har tullbelastningen på det garn, som användes för tillverkning av fisknät, i allmänhet kommit att avsevärt överstiga tullen på näten. Förhållandet har påtalats av såväl nättillverkare som fiskerio:ganisationer, och förslag har framställts om tullfrihet för garn som användes för nättillverkning. Det förslag till tullsats för fisknät, som framlagts i proposition 1958: 90, utgår också från att tullfrihet medgives för garn och liknande material.

I förut behandlade fall har den föreslagna bestämmelsen inneburit tullfrihet för berörda varuslag. I fråga om sammansättningsdelar för bilar har det i stället varit fråga om att föreskriva annan tullsats än den som upptagits i tulltaxan.

Enligt gällande tulltaxa hänföres sådana delar, inkl. tillbehör samt material av gummi, textilvara eller glas, oavsett till vilken rubrik i taxan de på grund av sin beskaffenhet i och för sig är hänförliga, till en särskild position med tull av 12 % av värdet. I överensstämmelse med vad som anförts i proposition 1958: 90 torde någon ändring i princip av denna bestämmelse icke nu böra vidtagas. I den nya nomenklaturen finnes emellertid icke någon särskild rubrik för sammansättningsdelar, utan sådana delar följer sam-

ma regler som andra bildelar (reservdelar); många är särskilt nämnda under olika kapitel i taxan och övriga hänföres till nr 87.06. Fråga uppkommer således om införande av en specialbestämmelse, som griper över tulltaxans klassificering och möjliggör en enhetlig tullbehandling av ifrågavarande materiel.

Tulltaxekommittén föreslår i detta syfte, att i tulltaxeförordningen införas en bestämmelse enligt vilken ifrågavarande artiklar, med undantag av ringar o. d. av gummi, på villkor som Konungen bestämmer må införas mot en tull av 12 % av värdet.

Generallullstyrelsen framhåller, att sammansättningsverksamheten vid de två största företagen i branschen här i landet numera befinner sig under avveckling, varför betydelsen ur praktisk synpunkt av här föreslagna anordning icke längre är lika stor som tidigare. Härtill kommer att vissa skäl kan anföras för att i statistiskt hänseende redovisa ifrågavarande artiklar under den rubrik, till vilken de på grund av sin beskaffenhet hör, i varje fall då fråga är om sådan tillverkning som endast i mindre omfattning använder importerade delar. Enligt styrelsens uppfattning kan det under sådana förhållanden ifrågasättas, huruvida tillräckliga skäl föreligger att i tulltaxeförordningen bibehålla den särskilda tullbestämmelsen för sammansättningsdelar till bilar.

Sveriges industriförbunds allmänna avdelning hemställer att material av glas icke måtte inbegripas under den ifrågavarande bestämmelsen. Avdelningen framhåller att tillverkningen inom landet av säkerhetsglas till närmare 90 % avser glas för bilsammansättningsindustrin. Ehuru varuslaget som sådant upptagits med en tull av 15 % av värdet (nr 70.08), skulle således praktiskt taget hela produktionen i själva verket komma att åtnjuta en tull av endast 12 % av värdet. Det framhålles vidare att tullen för det vid tillverkningen använda halvfabrikatet enligt förslaget skulle utgå med 15 % av värdet.

Departementschefen. Ifrågavarande bestämmelser avser skilda varukategorier, i regel karakteriserade genom sin användning i det föreliggande speciella fallet, vilka icke lämpligen kan inordnas under den i tulltaxan använda varugrupperingen. Bestämmelserna bör såsom tulltaxekommittén föreslagit upptagas i tulltaxeförordningen; de torde kunna sammanföras i 2 §, då de under denna paragraf nu upptagna bestämmelserna enligt vad förut sagts skulle uteslutas ur förordningen.

Tulltaxekommitténs förslag i fråga om läkemedel föranleder i princip icke någon erinran från min sida. I överensstämmelse med den ståndpunkt, som jag i proposition 1958: 90 intagit till frågan om tullfrihet för läkemedel, bör emellertid bestämmelserna äga tillämpning även på acetylsalicylsyra och, efter en tvåårig övergångstid, på penicillin samt salter och andra derivat därav. Vidare förordar jag i enlighet med ett av generallullstyrelsen gjort påpekande en mindre jämkning av texten för närmare anslutning till den i apoteksvarustadgan använda terminologin.

I fråga om varor för tillverkning av läkemedel innebär kommitténs förslag en viss förändring i jämförelse med nuvarande regler. Tullfrihet medges för närvarande för ett antal uppräknade varuslag, oftast utgörande synteskemikalier för eller direkt verksamma beståndsdelar i läkemedel, men tullfriheten gäller även om varorna är avsedda för annat ändamål. Enligt kommitténs förslag skulle tullfriheten bli beroende av användningen i det speciella fallet, men den skulle å andra sidan icke begränsas till vissa bestämda varuslag. Av skäl som kommittén anfört finner jag mig i princip kunna biträda den föreslagna omläggningen. Enligt kommitténs formulering skulle denna innebära, att tullfrihet skulle kunna åtnjutas även för sådana varuslag med allmän användning som t. ex. svavelsyra och natriumhydroxid. Tvekan torde visserligen kunna råda angående lämpligheten av en så generell formulering, då läkemedelsindustrin knappast intager en sådan särställning i förhållande till annan icke tullskyddad industri, att det i och för sig kan anses påkallat med en så vidsträckt förmån. Med hänsyn till vanskligheten av en gränsdragning i detta hänseende anser jag mig dock böra godtaga kommitténs förslag. Däremot kan jag icke förorda en ytterligare utvidgning av tullfriheten, utan denna bör såsom kommittén uppenbarligen åsyftat endast omfatta varor som är avsedda att helt eller delvis ingå som beståndsdelar i de framställda läkemedlen, och icke varor som eljest användes i samband med tillverkningen eller för varornas emballering eller liknande ändamål. I detta sammanhang framställda yrkanden om tullfrihet för varor som användes för tillverkning av tullfria organiska kemikalier i allmänhet eller eljest av andra varor än läkemedel kan jag icke heller tillstyrka.

Beträffande varor för vissa tekniska användningsområden innebär tulltaxekommitténs förslag, fränsett hexametylentetramin, i praktiken icke någon förändring av nuvarande tullfrihetsmedgivande. På producenthåll har man icke i det nuvarande läget velat motsätta sig detta medgivande, under det att från konsumenthåll ifrågasatts en utvidgning av detsamma. Jag finner övervägande skäl tala för att i sak bibehålla nuvarande regler (med nyssnämnda undantag) och förordar därför tulltaxekommitténs förslag.

Vad angår den föreslagna bestämmelsen om tullfrihet för viss flygmateriel vill jag erinra om vad jag anfört beträffande denna fråga vid anmälan av förslaget till ny tulltaxa. Jag framhöll därvid, att jag delade kommitténs uppfattning att utvidgningen av tullfriheten för luftfartyg borde föranleda motsvarande utvidgning av möjligheterna till tullfrihet för särskilt nämnda delar samt tillbehör och material till luftfartyg. Flygindustrirestitution borde sälunda i överensstämmelse med kommitténs åsikt kunna medgivas oavsett luftfartygens storlek, och detsamma borde gälla tillämpningen av de särskilda bestämmelserna om tullfrihet vid import för trafikföretag med regelbunden trafik. Om storleksgränsen avskaffades i fråga om tullrestitutionen, skulle emellertid alla flygplansägare bli restitutionsberättigade, vilket skulle kunna medföra olägenheter för tullverket i form av ökat arbete med bokföringskontroll o. d. Jag förordade därför, att tillämpningen av ifrågava-

rande restitutionsbestämmelser begränsades till idkare av verkstadsrörelse. I stället borde det enklare förfaringssätt som nu gäller för trafikföretag med regelbunden trafik utvidgas till att avse alla flygplansägare. I anslutning till vad sålunda anförts framlade jag förslag till ändring i tullrestitutionsförordningen, vilket förslag underställdes riksdagen genom propositionen om den nya tulltaxan. Föreskrifter angående tullfrihet för trafikföretag med regelbunden trafik, utvidgade på sätt nyss antytts, borde, framhöll jag, såsom tulltaxekommittén föreslagit intagas i tulltaxeförordningen. I enlighet härmed föreslår jag, att ifrågakvarande bestämmelse utformas så att tullfriheten kommer att avse delar, tillbehör och material, vilka av lufttrafikföretag eller andra flygplansägare införes för att användas uteslutande för ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning av luftfartyg.

I överensstämmelse med vad jag anfört vid anmälan av förslaget till ny tulltaxa förordar jag, att tullfrihet medgives beträffande garn för tillverkning av fisknät; bestämmelsen i fråga torde böra avse icke blott garn i egentlig mening utan även bind- och segelgarn, tågvirke och linor (tulltaxenr 59.04).

Frågan om behandlingen av sammansättningsdelar för bilar har i viss mån kommit i ett nytt läge genom att den egentliga sammansättningsindustrin till större delen avvecklats här i landet. Såsom jag anfört vid framläggande av förslaget till ny tulltaxa finner jag emellertid övervägande skäl tala för att icke för närvarande vidtaga någon egentlig ändring av tullsatserna för bilar eller bildelar. Tulltaxekommitténs förslag att undantaga gummiringar från tillämpningen av den särskilda tullsatsen för sammansättningsdelar kan jag med hänsyn bl. a. till varans karaktär av förbrukningsartikel biträda, men några ytterligare undantag anser jag mig icke kunna förorda. I överensstämmelse härmed tillstyrker jag kommitténs förslag med en mindre jämkning av formell natur.

Beräkning av tullvikten

Tulltaxeförordningen innehåller i 3 § vissa bestämmelser angående beräkning av varors tullpliktiga vikt, däribland definitioner på de olika viktbegrepp (bruttovikt, verklig nettovikt, legal nettovikt samt nettovikt med tillägg av visst emballage), som enligt i tulltaxan anbragta beteckningar skall läggas till grund för tullberäkningen.

Tulltaxekommittén. Kommitténs förslag till tulltaxa upptager övervägande värdetullar och endast i mindre utsträckning viktullar. I fråga om de senare har kommittén funnit övervägande skäl tala för att tullen i allmänhet beräknas efter nettovikten och att vikten inklusive emballage lägges till grund för beräkningen endast i sådana fall då detta är av praktiska skäl direkt påkallat. Eftersom förtullning efter nettovikten sålunda skulle gälla för det övervägande antalet viktullbelagda varuslag, har kommittén ansett det mest praktiskt att i 3 § tulltaxeförordningen stadga detta beräkningssätt såsom allmän regel, under det att förekommande undantag härifrån anges vid vederbörande rubriker i tulltaxan.

Enligt kommitténs uppfattning finnes icke tillräckliga skäl att bibehålla nuvarande bestämmelser om legal nettovikt, d. v. s. nettovikt bestämd med användande av särskilt fastställd taraprocent, utan det bör ankomma på vederbörande tullmyndighet att utröna nettovikten på sätt som i varje särskilt fall befinnes mest ändamålsenligt; detta bör icke hindra att generaltullstyrelsen till ledning för viktberäkningen publicerar uppgifter rörande taraprocenten för olika varuslag vid ofta förekommande emballagetyper.

Från *remissinstansernas* sida har några erinringar icke framförts mot kommitténs förslag i nu berörda hänseenden.

Departementschefen. I likhet med tulltaxekommittén anser jag att tullar, som utgår efter vikten, i den mån icke annat föreskrives bör beräknas efter nettovikten. Det förslag till ny tulltaxa, som framlagts i proposition 1958: 90, är baserat på denna princip. Förutsatt att principen i fråga godtages, synes de nuvarande detaljerade bestämmelserna i 3 § tulltaxeförordningen kunna, på sätt kommittén föreslagit, ersättas med ett allmänt stadgande av förut angiven innebörd. Jag biträder därför kommitténs förslag. Vad kommittén anfört rörande befogenhet för generaltullstyrelsen att utfärda meddelanden om taraprocent för vissa varuslag föranleder icke någon erinran från min sida.

Beräkning av tullvärdet

Grundläggande bestämmelser om beräkning av varors tullvärde är intagna i 4 § tulltaxeförordningen. I avvaktan på en mera fullständig revision av dessa bestämmelser skall här endast upptagas ett par detaljfrågor.

Tulltaxekommittén har i sitt betänkande angående tulltaxan behandlat frågan om emballagets inverkan på tullvärdeberäkningen. Enligt gällande bestämmelser skall i tullvärdet inräknas emballagets *värde*. Detta får anses naturligt i fråga om engångsemballage men leder enligt kommitténs uppfattning till mindre tillfredsställande resultat i fråga om emballage som användes flera gånger. Kommittén har funnit den regel som skall tillämpas enligt en i Bryssel ingången konvention rörande varas tullvärde, nämligen att i värdet skall inräknas *kostnaden* för emballaget, innebära en riktigare och i allmänhet även ur praktisk synpunkt lämpligare princip för bestämmande av tullvärdet. För den händelse en fullständig revision av tulltaxeförordningen icke skulle kunna verkställas, innan den nya tulltaxan träder i kraft, föreslår kommittén därför en provisorisk ändring av förordningens 4 § på här antytt sätt. Denna ändring innebär beträffande t. ex. låneemballage att i tullvärdet endast medräknas eventuell hyra, returfrakt och andra kostnader men icke såsom för närvarande emballagets hela värde. Vidare blir de särskilda bestämmelserna för beräkning av tullvärdet vid införsel i godsbehållare (container) överflödiga och har därför föreslagits slopade.

Någon erinran mot kommitténs förslag i berörda hänseenden har icke framkommit i *remissyttrandena*, utan remissinstanserna har i den mån de yttrat sig om förevarande detaljspörsmål uttalat sin anslutning till förslaget.

I detta sammanhang må nämnas att *Sveriges automobilindustrieförening* redan tidigare inkommit med en framställning av i huvudsak samma innebörd som kommitténs förslag.

Departementschefen. Tulltaxekommitténs förslag innebär en med hänsyn icke minst till utvecklingen på emballageområdet önskvärd modernisering av tullvärdebestämmelserna. Jag tillstyrker förslaget. I samband härmed synes tillfället böra begagnas att i förevarande paragraf vidtaga en mindre jämkning, som ger Kungl. Maj:t uttrycklig befogenhet att meddela närmare bestämmelser angående beräkningen av varas tullvärde.

Avrundning av tullbelopp

För närvarande finnes icke någon bestämmelse angående avrundning av debiterade tullbelopp, utan tull påföres alltid med i kronor och ören exakt uträknade belopp. Frånsett det förhållandet att tullvikter och tullvärden ofta icke kan bestämmas med en noggrannhet, som motiverar ett så exakt angivande av tullbeloppet, medför detta förhållande självfallet en avsevärd ökning av tullverkets arbete med bokföring och dylikt. Det har därför ifrågasatts, huruvida icke bestämmelser borde införas om att tull skall påföras i hela kronor.

Departementschefen. Föreskrift synes böra utfärdas om att tull för varje varuparti skall påföras i jämna kronor, varvid det synes lämpligt att över-skjutande öretal oavsett storleken får bortfalla; föreskriften i fråga torde lämpligen kunna upptas i en ny 10 a § i tulltaxeförordningen.

I enlighet med det anförda har inom finansdepartementet utarbetats förslag till *förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316)*. Jag hemställer, att nämnda förslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställda förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Lennart Skoglund